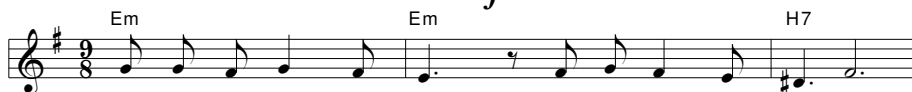
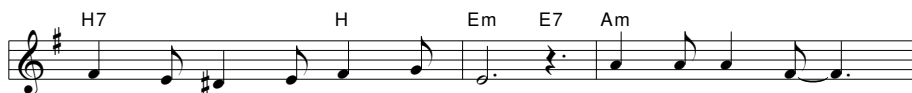

165

Trzeba choć jeden raz

1. Trze-ba	choć	je	-	den	raz	przejść	po	tra	-	wie	bo - so,	
2. Trze-ba	choć	je	-	den	raz	nad	prze-	paś	-	cią	sta - nać,	
3. Trze-ba	choć	je	-	den	raz	tak	się	po	-	czuć	ma - łym,	
4. Trze-ba	choć	je	-	den	raz	spoj-	rzec	w	nie	-	bo	czys - te,
5. Trze-ba	choć	je	-	den	raz	spot	-	kać	w	dro	-	Mis - trza,

1. ze	stru	- mie	- nia	wo	- de	pić.	Kto	nie	poz	- nał
2. gdzie	prze	- sta	- je	ser	- ce	bić.	Kto	nie	spoj	- rzał
3. zgu	- bić	swą	prze	- wod	- nią	nić.	Kto	nie	wo	- łał
4. po	- za	nie	- bem	nie	mieć	nic.	Kto	nie	doz	- nał
5. już	cię	nie	na	- sy	- ci	nic.	Kto	nie	poz	- nał

1. tej	ra - doś	- ci,	nie	wie	co	to	zna	- czy	żyć.
2. praw-	dzie	w o -	nie	wie	co	to	zna	- czy	żyć.
3. raz	po - mo	- cy,	nie	wie	co	to	zna	- czy	żyć.
4. tej	wol - noś	- ci,	nie	wie	co	to	zna	- czy	żyć.
5. tej	tes - kno	- ty,	nie	wie	co	to	zna	- czy	żyć.

1. Kto nie poz - nał	tej ra - doś - ci,	nie wie co to zna - czy żyć.
2. Kto nie spoj - rzał	praw - dzie w o - czy,	nie wie co to zna - czy żyć.
3. Kto nie wo - łał	raz po - mo - cy,	nie wie co to zna - czy żyć.
4. Kto nie do - nał	tej wol - noś - ci,	nie wie co to zna - czy żyć.
5. Kto nie po - znał	tej tes - kno - ty,	nie wie co to zna - czy żyć.

166

On trzyma całą ziemię

1. On	trzy - ma	ca - łą	zie - mię	w rę - ku	Swym.	On	trzy - ma
2. On	trzy - ma	wiatr i	desz - cze	w rę - ku	Swym.	On	trzy - ma
3. On	trzy - ma	słoń - ce,	księ - życ	w rę - ku	Swym.	On	trzy - ma
4. On	trzy - ma	mnie i	cie - bie	w rę - ku	Swym.	On	trzy - ma
5. On	trzy - ma	wszy - stkich	lu - dzi	w rę - ku	Swym.	On	trzy - ma

1. ca - łą zie-mię w rę-ku Swym. On trzy-ma ca - łą zie-mię
 2. wiatr i de-szcze w rę-ku Swym. On trzy-ma wiatr i de-szcze
 3. słoń - ce, księ-życ w rę-ku Swym. On trzy-ma słoń - ce, księ-życ
 4. mnie i cie-bie w rę-ku Swym. On trzy-ma mnie i cie-bie
 5. wszy-stkich lu-dzi w rę-ku Swym. On trzy-ma wszy-stkich lu-dzi

w rę-ku Swym. On trzy-ma wszy-stko w rę-ku Swym.

167 *Jak cudowne to spotkanie*

Jak cu - dow-ne to spot-ka-nie Pan nam zda-rzył z łaski swej, więcz ra-
 dos-nych serc od-daj-my Je-mu cześć! Pan nam bę-dzie bło-go-sła-wił, tyl-ko
 Je-mu wie-rzyć chciej. Niech przy-ro-da śpie-wa z na-mi no-wą
 pieśń. E-cho gór niech Praw-dę nie-sie, e-cho
 gór niech Praw-dę nie-sie, e-cho gór niech Praw-dę
 nie-sie, światłem Praw-dy prze-bi-je-my grze-chu mgłę.